

ÎNCHEIERE

29 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, Natalia Băieșu, în pricina civilă la cererea depusă de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, persoana interesată societatea cu răspundere limitată „Agrocom Oil” cu privire la retragerea licenței, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016

c o n s t a ț ă:

La 09 iulie 2015 Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (în continuare – ANRE) a depus cerere cu privire la retragerea licenței a persoanei interesate societatea cu răspundere limitată „Agrocom Oil” (în continuare – SRL „Agrocom Oil).

În motivarea acțiunii petiționarul a menționat că, la data de 16 mai 2014 a eliberat SRL „Agrocom Oil” licența seria AA nr. 087142 pentru comercializarea cu amănuntul a benzinei și motorinei la stațiile de alimentare pe un termen de 5 ani, iar la 19 iunie 2014, licența seria AA nr. 087154 pentru comercializarea cu amănuntul a gazului lichefiat la stațiile de alimentare pe un termen de 5 ani.

Susține că, la 21 noiembrie 2014 SRL „Agrocom Oil” a prezentat declarațiile și setul de documente pentru reperfectarea licențelor AA nr. 087142 din 16 mai 2014 și seria AA nr. 087154 din 19 iunie 2014, confirmând pe propria răspundere respectarea condițiilor de licențiere la desfășurarea genurilor de activitate și veridicitatea documentelor anexate la declarație, solicitând reperfectarea licențelor.

Pîrîtul a anexat la declarații acordul băncii comerciale „Comerț Bank” societate pe acțiuni (în continuare – BC „Comerț Bank” SA) nr. 07/1357/1 din 17 noiembrie 2014 privind darea în locațiune a stațiilor de alimentare a automobilelor cu produse petroliere și stațiilor de alimentare cu gaz lichefiat situate pe adresele: raionul Florești, satul Cunicea; raionul Florești satul Sănătăuca; raionul Florești satul Prodănești; raionul Florești satul Frumușica; raionul Florești satul Cuhureștii de Sus; raionul Florești or. Mărculești, str. Ștefan cel Mare și orașul Ocnița, str. Promișlenaia 13 „a”.

Menționează că, în urma sesizărilor agenților economici și verificării informației din Registrul bunurilor imobile, s-a constatat că dreptul ipotecar asupra stațiilor de

alimentare cu combustibil și gaz lichefiat a fost cesionat de BC „Comerț Bank” SA către societatea cu răspundere limitată „Invest Petrol” (în continuare – SRL „Invest Petrol”).

La 14 mai 2015, ANRE a emis prescripția nr. 000130 prin care a solicitat SRL „Agrocom Oil” prezentarea acordului scris al creditorului ipotecar SRL „Invest Petrol” privind dreptul de a dispune de bunurile grevate, acordându-i termen pentru lichidarea neajunsurilor pînă la 30 mai 2015, iar la 05 iunie 2015 a emis repetat prescripția nr. 000131 cu lichidarea neajunsurilor condițiilor de licențiere, avertizînd SRL „Agrocom Oil” despre posibila retragere a licenței în cazul neînlăturării neajunsurilor pînă la 30 iunie 2015.

Invocă faptul că, prin răspunsul nr. 42/15 din 29 iunie 2015 SRL „Agrocom Oil” a comunicat că la 23 iunie 2015 a depus cerere de chemare în judecată cu privire la recunoașterea neîntemeiată a refuzului SRL „Invest Petrol”, de a elibera acordul la transmiterea în locațiune a stațiilor PECO închiriate, recunoașterea posesiunii și folosinței bunurilor ipotecate pentru toata perioada de acțiune a contractelor de locațiune.

Relatează că, BC „Comerț Bank” SA prin scrisoarea nr. 07/1299 din 09 iunie 2015 a comunicat că nu a eliberat scrisoarea nr. 07/1377/1 din 17 noiembrie 2014 privind acordul la transmiterea în locațiune a bunurilor ipotecate, astfel SRL „Agrocom Oil” a prezentat date neautentice la perfectarea licențelor, deoarece stațiile de alimentare a automobilelor cu produse petroliere și stațiile de alimentare cu gaz lichefiat indicate în acordul nr. 07/1377/1 din 17 noiembrie 2014 au fost cesionate de BC „Comerț Bank” SA la 16 aprilie 2014 către SRL „Invest Petrol”.

Solicită retragerea licenței seria AA nr. 087142 din 16 mai 2014 pentru comercializarea cu amănuntul a benzinei și motorinei la stațiile de alimentare precum și a licenței seria AA nr. 087154 din 19 iunie 2014 pentru comercializarea cu amănuntul a gazului lichefiat la stațiile de alimentare, eliberate SRL „Agrocom Oil”.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 iulie 2015 s-a admis acțiunea, s-a retras licența seria AA nr. 087142 din 16 mai 2014 eliberată SRL „Agrocom Oil” pentru genul de activitate privind comercializarea cu amănuntul a benzinei și motorinei la stațiile de alimentare precum și licența seria AA nr. 087154 din 19 iunie 2014 eliberată SRL „Agrocom Oil” pentru comercializarea cu amănuntul a gazului lichefiat la stațiile de alimentare.

Prima instanță a reținut că, SRL „Agrocom Oil” fiind somată prin două prescripții de către ANRE privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de perfectare a licenței, și anume depistarea unor date neautentice în documentele prezentate ANRE, nu a remediat în termenul stabilit neajunsurile prescrise, iar dispozițiile art. 21 alin. (2) lit. c) și f) din Legea nr.451 din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător au servit drept temei pentru retragerea licențelor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, s-a admis apelul declarat de SRL „Agrocom Oil”, s-a casat hotărîrea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărîre de respingere a cererii ANRE cu privire la retragerea licențelor.

La data de 04 aprilie 2016 reprezentantul ANRE, Natalia Băieșu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 iulie 2015.

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele de fapt a speței, invocând că, instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată, deoarece speței îi sunt aplicabile dispozițiile legilor speciale, dar nu cele ale Codului de procedură civilă cu privire la retragerea licențelor ce vizează activitatea de întreprinzător.

Afirmă că, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 17 alin. (1) și (3) din Legea nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și art. 343¹ din Codul de procedură civilă, în sensul că ANRE urma să emită o hotărâre proprie de retragere a licențelor, iar cererea de retragere a licențelor a fost adresată cu depășirea termenului prevăzut de 3 zile.

Susține că, instanța de apel nu a ținut cont de explicațiile date în pct. 4 din Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 28 mai 2012 „Privind practica judiciară de soluționare de către instanțele judecătorești a cauzelor referitoare la suspendarea (sistarea și retragerea) licențelor ce vizează activitatea de întreprinzător”, deoarece organul de licențiere nu are dreptul să dispună prin decizie sistarea sau retragerea licenței în alte temeiuri decât cele prevăzute de legile speciale.

Menționează că, instanța de apel a interpretat eronat jurisprudența CEDO și prevederile art. 1 din Protocolul 1 la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului făcând referire la cauza Bimer SA contra Moldovei și Megadat-Com contra Moldovei, deoarece acestea reflectă o poziție radical diferită decât cea invocată în decizia recurată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că, cererea privind eliberarea deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 conține mențiunea prin care atestă că reprezentantul ANRE, Natalia Băieșu a recepționat-o la data de 12 martie 2016 (f.d. 105), certificând faptul dat prin semnătură, prin urmare recurentului i s-a comunicat decizia instanței de apel la data respectivă, or în aceste condiții, termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 17 alin. (1) și (3) din Legea nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și art. 343¹ din Codul de procedură civilă nu pot fi reținute, deoarece normele citate impun respectarea unui termen de adresare în instanța de judecată în vederea retragerii licenței pentru activitatea de întreprinzător de către autoritatea de licențiere, prevederile legale citate urmează a fi aplicate în integritate și interpretate sistemic.

Motivele invocate de recurent precum că, instanța de apel nu a ținut cont de explicațiile din Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 28 mai 2012 „Privind practica judiciară de soluționare de către instanțele judecătorești a cauzelor referitoare la suspendarea (sistarea și retragerea) licențelor ce vizează activitatea de întreprinzător” (în continuare – Hotărârea explicativă nr. 2 din 28 mai 2012), nu pot fi reținute, deoarece art. 14¹ din Legea nr. 461 din 30 iulie 2001 privind piața produselor petroliere prevede temeiurile de retragere a licențelor, fiind o lege specială în care legiuitorul stabilește un regim juridic derogatoriu, instituind reglementări specifice prioritare, la caz, față de art. 21 din Legea nr. 451 din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, regula respectivă fiind abordată în pct. 11 din Hotărârea explicativă nr.2 din 28 mai 2012.

Afirmația recurentului precum că, instanța de apel a interpretat eronat jurisprudența CEDO și prevederile art. 1 din Protocolul 1 la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, nu pot fi reținute, deoarece reieșind din raționamentele CtEDO în cauza Bimer contra Moldovei o astfel de ingerință constituie o măsură de

reglementare a folosirii bunurilor, care urmează a fi examinată prin prisma celui de-al doilea paragraf al articolului 1 din Protocolul 1, astfel retragerea licenței, reprezintă o măsură coercitivă legal prevăzută și acceptată de către CtEDO, în raport cu întreprinzătorii care nu respectă cadrul legal și condițiile acordării licenței, ingerință ce nu a fost justificată în speță.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, Natalia Băieșu, ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, Natalia Băieșu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan